



Zespół Szkół w Tuchlinie

Echo Tuchlina

Echo Tuchlina

30.09.2013

JESIEŃ

Jesień – jedna z czterech podstawowych pór roku w przyrodzie, w strefie klimatu umiarkowanego. Charakteryzuje się umiarkowanymi temperaturami powietrza z malejącą średnią dobową, oraz (w przypadku Polski) stosunkowo dużym w skali roku opadem atmosferycznym. W świecie roślin i zwierząt jest to okres gromadzenia zapasów przed zimą.

Za jesień klimatyczną przyjmuje się okres roku (następujący po lecie), w którym średnie dobowe temperatury powietrza wahają się pomiędzy 15 a 5 °C. Zasadniczo po jesieni następuje zima, jednak pomiędzy tymi okresami znajduje się klimatyczny etap przejściowy - przedzime

Jak nie kochać jesieni...

Jesień astronomiczna rozpoczyna się w momencie równonocy jesienniej i trwa do momentu przesilenia zimowego, co w przybliżeniu oznacza na półkuli północnej okres pomiędzy 23 września a 22 grudnia (czasami daty te wypadają dzień wcześniej lub dzień później, a w roku przestępnym mogą być dodatkowo cofnięte o jeden dzień).

Podczas jesieni astronomicznej dzienna pora dnia jest krótsza od pory nocnej, a ponadto z każdą kolejną dobą dnia ubywa, a nocy przybywa.



Wydanie specjalne

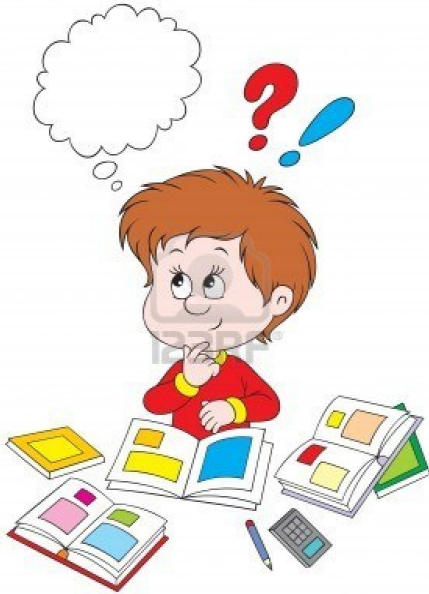
W tym numerze:

Jesień i powroty :)	1
Prace uczniów	2
Metodyka nauczania...	3
Wypowiedzi na temat...	4
Uroczystości	5
Żarty i żarciki	6
Kolorowanka	6

Wydanie specjalne—powrót

Echo Tuchlina powraca po rocznej przerwie w ręce czytelników. W gazetce znajdziemy informacje o wydarzeniach, porach roku, uroczystościach, ciekawe artykuły, prace uczniów, żarty, myśli filozofów, pisarzy, twórców, czyli wszystko to, o czym kiedyś pisaliśmy i co kiedyś czytaliśmy. Nowością będą prace uczniów. Wszystkich zainteresowanych redagowaniem gazetki bądź przekazywaniem swojej twórczości proszę o zgłaszanie się do pań polonistek.





„Miarą mowy
jest nie ten,
który mówi,
lecz ten, który
słucha.”

Platon

Dawno, dawno temu żyła sobie dziewczynka imieniem Ala. Pochodziła z bardzo biednej rodziny. Jej rodzice, rodzeństwo, a także ona, jak skończył się chleb, musieli prosić swoich bogatych sąsiadów, aby im dali na chleb. Cóż, sąsiedzi nie zawsze dawali im chleb, ale przeważnie tak było, że dawali. Alicja była bardzo grzeczną, miłą, mądrą i nieśmiałą dziewczynką. Jej „koleżanki” z klasy bardzo jej nie lubiły, ponieważ jak to już wspomniałam pochodziła z bardzo biednej rodziny. „Koleżanki” z klasy Ali często ją obgadywały, a ona wtedy szła do łazienki i płakała. Pewnego dnia, Ala przyszła do

domu z płaczem. Wtedy matka Ali spytała ją: - O rany, dziecko, co ci się stało???! Ala powiedziała tylko, że to Sandra

i Weronika ją pobity i pokazała z płaczem swojej matce pełno siniaków, a obok nich było strasznie duże zadrapanie. Mama Ali szybko pobiegła po wodę utlenioną i posmarowała nią to zadrapanie. Po kilku minutach Alę już nic nie bolało. Wtedy mama spytała ją ponownie...

O tym, jak zakończyła się historia dziewczynki- przeczytacie w kolejnym numerze.

Autorka: uczennica kl. 4

„O panu z Hiszpanii, który pokochał jesień”

Za górami za lasami.
Mieszkał sobie pan z Hiszpanii.
Lubił lato, a nie jesień
I dlatego miał bardzo dużą kieszeń
Zbierał muszle
Mył je co dzień
Wszyscy pytali się: „dlaczego?”
Odpowiadał: „wielkie nieba,
Dziś jest jesień, a to gleba.
Są wichury, pada deszcz,
Więc on nie lubi jej też.
{...}
Wyszedł pan więc na podwórze.
I powiedział: „Dziękuję dziś

wichurze,
Ale świetny ten wiaterek”
I poszedł do domu
po pięć powiększających lusterek
Taplał się w błocie i kałużach.
I nagle przypomniało mu się o muszlach
Ale powiedział: „dziś ich nie umyję
Bo się przed nimi ukryję”
Polubiłem jesień
A dziś jest wrzesień”
Z tego wierszyka morał jest taki:
Lato, wiosna, jesień czy zima,
Człowiek wszędzie się zatrzyma.

Autorka: uczennica kl. 4

PRZEPIS NA

ZDROWIE

Składniki: śmiech, witaminy, codzienna higiena, zdrowe jedzenie.

Wykonanie:

Do dużego całorocznego worka włożyć codzienną higienę, zdrowe jedzenie, witaminy i szczyptę śmiechu. Worek zawiązać, wstrząsnąć trzy razy i przepis na dobre zdrowie gotowy!!! :)

RECEPTA NA UDANY DZIEŃ

Składniki: miłość, troska o drugiego człowieka, współpraca, życzliwość, dobre słowo, radość.

Sposób wykonania:

Do dużej dawki miłości dodaj po pięć porcji troski o drugiego człowieka, dokładnie wymieszaj i dodaj dwie łyżki współpracy. Dołóż szczyptę życzliwości. Wszystko zmieszaj w mikserze. Dla poprawienia smaku dodaj łyżeczkę dobrego słowa i radości.

Gdy będziesz miał/miała zły humor i nieudany dzień, zaleca się dwie łyżeczki soku do wypicia. Smacznego ;)

W nauczaniu języków obcych ważną rolę odgrywają metody aktywizujące. Problematykę aktywizowania podejmują od dawna prace z zakresu teorii kształcenia. Uwzględnia się przy tym, że aktywność własna może mieć w rozwoju człowieka nadrzędne znaczenie wobec czynników wrodzonych i wpływów środowiskowych. Według Radwiłowiczów aktywność uczniowska jest to taka z punktu widzenia pedagogicznego aktywność, w którą uczeń angażuje się z własnej woli z maksimum samokierowania i samomotywacji oraz z minimum kierownictwa ze strony nauczyciela i motywacji zewnętrznej. Warunkiem pojawienia się takiej aktywności jest atmosfera bezpieczeństwa wyzwalająca chęć do pracy, rozumieniem związku między własnym wysiłkiem a uzyskiwanymi efektami.

Podczas uczenia się pożądana jest jedynie motywacja pozytywna, która jest szansą osiągnięcia sukcesu. Łaciński podkreśla, aby mógł powstać proces motywacyjny, muszą być spełnione dwa warunki: wynik określonej czynności musi być przez ucznia oceniony jako użyteczny i musi mieć on przekonanie, że wynik da się w określonych warunkach osiągnąć z prawdopodobieństwem większym od zera.

Również psychologowie biorą pod uwagę, iż wzrost czy spadek aktywności uczniów jest związany z właściwym dawkowaniem bodźców, częstotliwością ich pojawiania się oraz atrakcyjnością bądź jej brakiem. Nauczyciel musi więc z wyczuciem dostarczać uczniom tych bodźców. W procesie zdobywania wiedzy niezbędna jest pozytywna motywacja ucznia do nauki. Badania Hiszpańskiej wykazują, że aż 35 procent osiemnastoletnich młodych ludzi ujawniła motywację negatywną, tzn. że uczą się z obawy przed złą oceną, naganą nauczyciela czy gniewem rodziców. Młodzież kieruje się często motywacją wewnętrzną (motywacja poznawcza, osiągnięcie statusu wykształcenia, motywacja prospołeczna) co wynika z przeprowadzonej ankiety w klasie 24-osobowej. Również w ankiecie hiszpańskiej młodzież twierdzi, że posiadałaby większą motywację do nauki, gdyby miała pewność, że zostanie rzetelnie oceniona za wykazaną wiedzę (17 uczniów), ponieważ bardzo im zależy na ocenach (22 uczniów), uczniów pracują na tyle, na ile ich stać (18 osób) Literatura psychologiczna podaje, że nic nie jest tak skuteczne jak sukces. To właśnie on jest jednym z czynników, który w największym stopniu wykształca, utrzymuje i wspomaga motywację. Uczeń chętnie przykłada się do pracy, gdy rodzi się w nim poczucie własnej wartości, gdy zauważa spełnienie urzeczywistnienie swych nadziei. W wymienionej ankiecie tylko 5 uczniów na 24 wyraziło chęć nauki języków obcych (rok 1995). Również Figlarski(1997) interesował się badaniami nad uczeniem się języków obcych uczniów w liceum ogólnokształcącym (badaniem objęto 386 uczniów), które udowodniły, iż najbardziej motywuje ich do nauki:

- ich przydatność w przyszłości, możliwość znalezienia lepszej, dobrze płatnej pracy.
- porozumienie się poza granicami kraju, rozmowa z obcokrajowcami. Perspektywa czytania i dogłębnego poznania dzieł literackich i innych publikacji w oryginale.
- Własna potrzeba, możliwość samorealizacji i perspektywy, jakie otwierają się w momencie, gdy dobrze zna się języki obce. Troska o przyszłość, o życie w zjednoczonej Europie, ciekawość świata.
- Mobilizuje uczniów szkoła, dobrze znający języki obce przyjaciele, ambicje. Mili i sympatyczni nauczyciele, którzy wykazują zrozumienie i potrafią stworzyć miłą atmosferę na każdej lekcji. Wpływ i zachęta nauczyciela, sposób w jaki prowadzi lekcje, a przede wszystkim jego sprawiedliwość w ocenianiu uczniów.

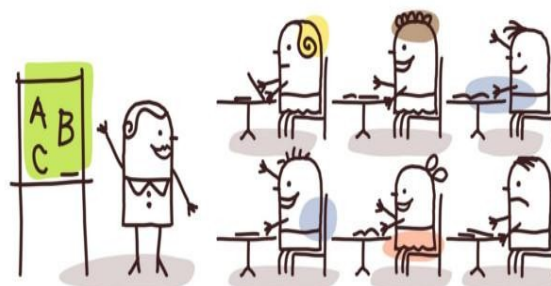
Były to najbardziej typowe odpowiedzi. Można w tych motywach dostrzec trzy kategorie czynników wpływających na pozytywną postawę młodzieży wobec języków obcych:

- przeświadczenie o rzeczowej- komunikacyjnej funkcji języka,
- własne aspiracje,
- wpływ szkoły.

Według Kuklińskiej w pracy zawodowej można zadawać sobie często pytanie, czy lekcje dają uczniom szansę na rozwój aktywności i samodzielności? Kuklińska zakłada przede wszystkim osiągnięcie wysokiego stopnia motywacji wewnętrznej, ponieważ wiążą się z nią w dużym stopniu rezultaty osiągnięte w nauce. Uważa ona, że główną zasadą nauczania powinno być jasne sformułowanie przez nauczyciela wymagań i celów, jakie uczeń ma osiągnąć oraz konsekwentne ich realizowanie. Nauczyciel wskazuje na użyteczność języka, wywołuje zainteresowanie. Uczeń musi uświadomić sobie, dlaczego nauka języka jest teraz tak ważna. Dostrzeżenie celu pracy wywołuje w nim ożywienie. Kuklińska uważa, że uczeń, który ma motywację do nauki, jest również aktywny na zajęciach, zna swoje obowiązki i jest pozytywnie nastawiony do ich wykonania. Autorka uważa, że nauczyciel powinien cenić zaangażowanie i samodzielność ucznia. Powinien starać się nie dominować.

Zdaniem Kuklińskiej istnieją różne formy aktywizowania młodzieży. Wymienia ona pracę z filmem, fotografią, obrazem i komiksem oraz historyjką obrazkową. Przedstawione formy aktywizowania stymulują wyobraźnię i spontaniczną aktywność ucznia. W ten sposób rozwija się sprawność mówienia i pisanie. Obraz pobudza ciekawość fantazję i wspiera w ten sposób komunikację. Powinno zwrócić się również uwagę na technikę pracy, którą stanowi praca w grupach. Jest ona na tyle ważna, ponieważ ćwiczy umiejętność tworzenia własnych poglądów i uczy krytycznego myślenia. W małej grupie pracują nawet najslabsi uczniowie, bo czują się pewniej. Taka praca pomaga im pokonać nieśmiałość, nieśmiałość proces przyswajania języka przebiega szybciej w atmosferze dającej uczniom poczucie bezpieczeństwa. Lekcje tego rodzaju są zawsze udane ponieważ twórcze, ponieważ dotyczą autentycznych sytuacji z życia codziennego. Młodzież wykazuje pozytywne nastawienie emocjonalne, musi wykazać się pomysłem i inicjatywą. Kolejnym środkiem motywującym są gry i zabawy, które na lekcji skutecznie obniżają poziom napięcia, relaksują i uczą. Dają również możliwość odniesienia sukcesu, więc sprawiają radość. Element rywalizacji uprzyjemnia lekcje, wzbudza zainteresowanie, stymuluje do bardziej intensywnej pracy. Na takich lekcjach realizować można zadania dydaktyczne i wychowawcze. Gry rozwijają spostrzegawczość, dokładność, wyobraźnię, silną wolę i przyczyniają się tym samym do ogólnego rozwoju. Gracze są zaangażowani emocjonalnie i ambicjonalnie. Bawiąc się uczniowie nie zauważają, że się uczą. Inną formą motywacji są krzyżówki, zagadki, eliminatki i piosenki, które bardzo uatrakcyjniają zajęcia i sprzyjają nauce.

Bardzo modną i sprzyjającą w nauce języków obcych jest teatr, który wnosi ogromne wartości zarówno lingwistyczne jak i wychowawcze. Z lingwistycznego punktu widzenia pozwala on uczniom przyswoić sobie wiele nowych wyrazów, poszerzyć zasób słownictwa, opanować prawidłową wymowę i intonację. Wartości wychowawcze są także nieocenione. Uczniowie pracując nad sztuką uczą się samodyscypliny, współpracy w grupie, nabierają pewności siebie i wiary we własne siły, wzbogacają swoją osobowość przez rozwijanie wyobraźni i wrażliwość. Dzięki inscenizacji mogą łatwiej dostrzec swoje postępy w nauce, co wzmacnia ich motywację do dalszej pracy.



Czy warto uczyć się języków obcych?



Myśleć to co prawdziwe, czuć to co piękne, kochać co dobre - w tym jest cel rozumnego życia.

Platon



Myślę, że tak. Z oczywistych powodów: języki otwierają drzwi do przyjaźni, wiedzy, świata oraz są drogą ku przyszłości. Nie wszyscy sprzed kilkunastu czy kilkudziesięciu lat mieli takie możliwości nauki języków obcych, co współczesna młodzież. Jednym z kluczy do lepszego poznania innych narodów i zamieszkiwanych przez nie krajów, jest znajomość języków obcych. Pozwalają one nie tyl-

ko porozumieć się w czasie pobytu za granicą, ale stwarzają również dodatkowe możliwości w kraju ojczystym. Poszerzają horyzonty myślowe, niwelują uprzedzenia i przesady. Pozwalają na lepsze zrozumienie nie tylko świata, innych ludzi. Wielki niemiecki poeta J. W. Goethe powiedział kiedyś: „Wie viele Sprachen du sprichst, so oft mal bist Mensch” (Iloma językami mówisz, tyle-

kroć stajesz się nowym człowiekiem). Uważam, że każdy z nas staje się tym „nowym człowiekiem” gdyż poprzez znajomość innych języków poznaje się nie tylko zwyczaje, obyczaje i osobliwości danego kraju, ale i siebie samego.

Jakie jest Twoje zdanie na ten temat?

Joanna Klein

Moim zdaniem warto uczyć się języków obcych. Dlaczego? Za chwilę się dowiecie. Po pierwsze dlatego, że jeśli będziemy umieli się dogadać z osobami z różnych państw będziemy mogli bez problemów zwiedzać różne państwa, bo nawet jeśli zabłądzimy, możemy spytać się przechodniów o drogę. Ponadto chodzi też o naszą przyszłość, a dokładniej – o pracę. Jeśli będziemy mogli swobodnie prowadzić rozmowę w obcym języku istnieje większe praw-

dopodobieństwo, że dostaniemy dobrą płatną pracę. Możemy też szukać jej za granicą.

Myślę, że te dwa argumenty są wystarczająco dobre, by przekonać każdego z nas, ponieważ każdy chce spędzić jak najlepiej swoje życie oraz dobrze zarabiać.

Moim zdaniem warto uczyć się języków obcych, ponieważ osoba potrafiąca mówić i rozumiejąca języki obce jest bardzo szanowana w dzisiejszych czasach. Ważną rzeczą, której nie można pominąć

jest też to, że znajomość języków obcych jest teraz jednym z warunków dostania pracy. Języki obce mogą się nam również przydać wtedy, kiedy mamy zamiar wyjechać za granicę, nie tylko do pracy, ale również na wycieczkę.

Podsumowując wszystkie argumenty, myślę, że naprawdę warto uczyć się języków obcych.

Uczennica klasy III gimnazjum 2012/2013

Uważam, że warto uczyć się języków obcych, myślę nawet, że powinniśmy to robić. Nauka języków jest bardzo ważna w życiu każdego człowieka, ponieważ ich znajomość ułatwia nam bardzo wiele. Dzięki temu, że władamy obcym językiem możemy znaleźć lepszą pracę i na pewno znajdziemy ją szybciej. Dobrze jest

znać język angielski, bo tak naprawdę jest on językiem międzynarodowym.

Gdy wyjedziemy za granicę, w tym języku łatwo dogadamy się z ludźmi, praktycznie na całym świecie.

Dlatego uważam, że warto się uczyć języków obcych i myślę, że znajomość któregoś z nich ma wiele plusów, minusem jedy-

nie jest to, że trzeba się przyłożyć do nauki z oczekiwaniem na końcowy efekt.

Uczennica klasy III gimnazjum 2012/-2013

Święto, które powstało prawdopodobnie przez analogię do Dnia Kobiet. Był po raz pierwszy obchodzony w 1999 roku na wyspach Trinidad i Tobago.

Prawdopodobnie dlatego, iż jest to święto dość młode, obchodzone jest na całym świecie w różnych dniach. I tak, w Trynidad i Tobago, podobnie jak w Indiach, po raz pierwszy obchodzono je 19 listopada, na Malcie 7 lutego, w Rosji i na Ukrainie 23 lutego,

a u nas 30 września



Dzień Chłopaka

ŚWIĘTO EDUKACJI NARODOWEJ

Dzień Edukacji Narodowej jest uroczystie obchodzony w instytucjach związanych z edukacją, jest okazją do nagradzania wyróżniających się dla edukacji osób. Minister Edukacji Narodowej wręcza nauczycielom złote, srebrne, brązowe Krzyże Zasługi, medale Komisji Edukacji Narodowej oraz nagrody Ministra Edukacji Narodowej za osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze. Także odznaczenia i wyróżnienia dla nauczycieli przez kuratorów oświaty władze samorządowe oraz dyrektorów szkół wręczane są na uroczystościach organizowanych z tej okazji.

Byście uczyli długie lata i lubili każdego małolata. My Was lubimy, przyjaźnią darzymy i wielkiego szczęścia życzymy.



Prawdziwa godność nie leży w tym, by odbierać zaszczyty, ale by na nie zasłużyć.

Arystoteles



Echo Tuchlina



ŻARTY I ŻARCIKI

Na lekcji polskiego pani pyta Jasia:

-Jasiu, powiedz nam, kiedy używamy wielkich liter?

Na to Jasio:

-Kiedy mamy słaby wzrok.

Na lekcji religii:

-Jasiu, co jest najważniejsze w życiu?

-Pierwsza ko...ko...?

-Pierwsza komórka?

Nauczycielka języka polskiego

przychodzi do laryngologa, który mówi:

- proszę otworzyć usta i powiedzieć „e”

- Co powinien wiedzieć student?
- Wszystko!
- Co powinien wiedzieć asystent?
- Prawie to wszystko, co student.
- A adiunkt?
- W jakiej książce jest to, co powinien wiedzieć student.
- Docent?
- Gdzie jest ta książka.
- A co powinien wiedzieć profesor?
- Gdzie jest docent...
- duże czy małe, panie doktorze???

Zespół Szkół w Tuchlinie

83–340 Sierakowice



RYSUNEK DO POKOLOROWANIA-JESIEŃ

